

Nhân dịp đầu năm mới, tôi xin sao chép lại một số chuyện có thật, mà người nghe

lưu tâm lại trong các giai thoại chính trị quốc tế nhằm cung cấp thêm cho quý bạn đọc xem cho vui nhé.

1/ Chuyện của Stalin và Mao Trạch Đông.

Hai vị “đầu lĩnh” cộng sản “này” đều có cá tính và lòng tự ái khác người, nên họ có rất nhiều đụng chạm với nhau. Theo nhà Krushev kể lại trong cuốn hồi ký được xuất bản vào cuối đời, thì hai ông đó luôn luôn có sự căng thẳng trong mối quan hệ song phương. Cụ thể là : Khi Mao Trạch Đông chỉ định thành lập và làm chủ toàn thể nước Trung Hoa, thì Stalin rất mừng rỡ và hăm hở đề nghị với Mao để cho Liên Xô qua trợ giúp cao su và lắp các nhà máy làm đường sắt và trái cây của xứ nhiệt đới, đó là các thứ mà Liên Xô không thiếu nào mà có đủ, vì lý do khí hậu quá lạnh lẽo. Nhưng sau nhiều lần giới chuyên gia gặp gỡ, bàn thảo với nhau, thì Liên Xô cũng không thể tiến hành được một dự án hợp tác Trung-Xô nào đáng kể hết. Trái lại, bên phía Trung Quốc thì lại ngược ngược yêu sách, đòi hỏi phía Liên Xô là “bên đàn anh” phải chi viện tiền để đa cho phía mình, với lý do là Trung Quốc còn quá nghèo túng, thiếu thốn đến mức thiếu, nên phải cần xin Liên Xô giúp đỡ làm sao cho thiếu tiền bên không khá lên được. Mà Liên Xô hỏi đó vào năm 1950-53, thì vẫn còn chưa phải lúc mà bên Liên Xô sau cuộc tàn phá thời kỳ chiến tranh hai, khi nhân số dân vẫn còn thiếu thốn không cần nhiều nữa. Do vậy mà hai bên Stalin và Mao vẫn còn hờ hững lẫn nhau, giữ thế với nhau, mặc dù bên ngoài thì vẫn phải giữ thể diện, uy tín cho khối cộng sản. Rõ ràng là giữa hai ông chỉ có sự “bên ngoài thân”, mà “không có sự bên trong”.

Đàng khác, vẫn theo sự tiết lộ của Krushev, thì hai vị lãnh đạo này lại còn đụng độ căng thẳng với nhau về mặt quan điểm nữa. Câu chuyện xảy ra đời khác như sau : Mao vẫn tự hào mình là một nhà tư tưởng, nên muốn có một nhà tư tưởng khác tại Liên Xô để cùng hợp tác biên tập lại các bài viết của mình để rồi xuất bản cho công chúng được. Lợi ích của này được Stalin đáp ứng bằng cách để ông Yudine, là một nhà triết gia trong hàng ngũ cơ quan an ninh (gọi nôm na là chekist = công an), để qua Bắc Kinh làm việc với phía Liên Xô. Nhưng vì lý do thu tiền cho việc hợp tác biên soạn tác phẩm với Mao Trạch Đông. Nhưng sau một buổi họp riêng để bàn thảo công việc biên soạn này, thì hai bên lại đâm ra có nhiều sự bất đồng về quan điểm này nọ. Mao thì tự phong mình là một lý thuyết gia tầm cỡ lớn của một thế kỷ cộng sản lớn lao với bao nhiêu thành tích lẫy lừng, do vậy mà cần giữ lập trường quan điểm của cá nhân mình. Trong khi đó thì đối với Yudine cũng tỏ cho mình mới là người nắm vững tư tưởng chính thống Marxist-Leninist xuất phát từ thế kỷ cộng sản đàn anh Liên Xô. Rút cục là hai bên bất đồng, không thể tiếp tục làm việc chung với nhau được. Và Stalin đành phải rút lui sự Yudine trở về với Liên Xô.

Qua mặt trận với việc đi khắp nước, Krushchev kết luận là sự kiện rõ ràng, dù với gia Liên Xô và Trung cộng đã mạnh mẽ ngay từ thời Stalin còn là lãnh đạo đầu tiên năm 1950, chứ không phải là do Krushchev gây ra như mặt trận đảng viên đã vội tin cho ông ta, lúc ông đã bỏ các “đàn em” hèn hạ năm 1964.

2/ Stalin và Hồ Chí Minh.

Cũng trong cuốn hồi ký nhan đề “Krushchev remembers”, người kể về Stalin này còn dành chỗ mặt chữ nói về Hồ Chí Minh, với một mặt thì nhận xét về một người cộng sản kiên trì mà ông gọi đó là “vị thánh tông đồ” của chủ nghĩa Marxist-Leninist (apostle). Đây chỉ xin thuật lại chuyện ông Hồ xin tiếp kiến đàn anh Stalin vào hồi năm 1950-51.

Hồi đó ông Hồ còn đang phải đi tìm kiếm khu Việt bắc và rút bộ quân về với cuộc chiến tranh chống Pháp. Nhưng sau khi cộng sản Trung hoa toàn thắng rồi chiếm được, thì ông Hồ tìm cách đi qua ngả Bắc kinh để đến thăm vị lãnh tụ đàn anh tại Moscow và đến ngay xin Stalin về nhận trọng trách, vũ khí v.v... cho quân đội kháng chiến Việt nam. Theo lời thuật lại của Krushchev, thì Stalin không tiếp đón ông Hồ như là một vị khách, mà chỉ có những cuộc gặp gỡ kín đáo riêng tư mà thôi. Và giới báo chí truyền thông Liên Xô cũng không thấy được gì nhiều về chuyện thăm này của ông Hồ. Về khoản ông Hồ xin Stalin cấp phát cho bộ đội Việt minh một số thuốc chống sốt rét, thì Stalin đồng ý ngay và ra lệnh cho xuất kho thuốc quinine để cung cấp cho ông Hồ. Còn các loại thuốc khác, thì Stalin nói là đó là trách nhiệm của bên Trung cộng, vì Liên Xô đã phân công cho nước này để trách nhiệm việc chi viện cho phía Việt nam. Do vậy, ông Hồ chỉ việc thông qua với Trung cộng, mà khi cần một công phái đi xa và làm phiên dịch Liên Xô nữa.

Nhân tiện cũng xin ghi thêm chi tiết khá lý thú và ngộ nghĩnh này nữa. Đó là trong dịp tiếp kiến với đàn anh Stalin, thì ông Hồ có xin với vị lãnh tụ cho một tấm hình để làm kỷ niệm cho nhân dân Việt nam. Stalin bèn gật đầu và lấy một tờ báo báo tiếng Anh nhan đề : “ The Soviet Union under reconstruction” (Liên Xô đang tái kiến thiết), rồi ký tặng cho vị khách này. Ông Hồ thấy hân hoan vui mừng và đem về phòng mình để nhà khách. Nhưng vài bữa sau, Stalin nghĩ lại và đã sai một vị đến tận phòng ông Hồ lúc bấy giờ để nói, để lấy lại tờ báo có chữ ký tặng này. Krushchev ghi thêm là ông Stalin vẫn có tính đa nghi thái quá, nên sau ông Hồ lại đồng ý bỏ cái có chữ ký để tặng này để làm chuyện gì không hay chẳng, nên đã có chuyện tìm cách lấy lại cái “kỷ niệm mà ông Hồ rút từ trên trang” đó.

3/ Đảng Tiệp Khắc làm công việc cho Liên Xô.

Theo lời thu thập của Harrison Salisbury nguyên là một chủ bút nổi danh của tờ New York Times, thì vào đầu năm 1956, khi xảy ra vấn đề nhân dân Ba lan nổi dậy đòi thay đổi chế độ cộng sản ở đây, Krushev thất bại rồi vì còn quá mệt mỏi, chế độ có thể quyên vơ vàng của một vài lãnh tụ có tầm vóc như Stalin. Do vậy mà giới lãnh đạo Liên Xô phải chờ ý kiến của một số nhà Trung cộng. Mao bèn cử Đặng Tiểu Bình lúc đó giữ chức Bí thư đảng cộng sản Trung hoa, đi qua bàn thảo với giới lãnh đạo Liên Xô anh em. Sau khi nghiên cứu tình hình, thì Đặng nói ngay với các đồng chí của Liên Xô: “Việc này, các đồng chí phải giữ quy tắc êm thắm bằng cách nhượng bộ với khuynh hướng “cộng sản dân tộc” của Ba lan vậy thôi”. Krushev đã nghe theo ý kiến này và đã dàn xếp để cho lãnh tụ Gomulka trở về lãnh đạo ở Ba lan. Ông lãnh tụ này trước đây đã từng bị Stalin đưa qua quẩn ở Liên Xô, vì sợ ông này có thể trở nên tách Ba lan ra khỏi khối như hướng của Liên Xô theo gương của Tito ở Nam Tư. Nhưng vậy, mà chuyện ở Ba lan hồi đó mới được dàn xếp êm thắm.

Nhưng đến tháng 10 cũng trong năm 1956, thì lại có chuyện nổi dậy ở Hungary. Lần này, Liên Xô cũng phải phải như Trung cộng cho ý kiến xem phải giữ quy tắc ra sao. Đặng Tiểu Bình lại cho ý kiến khác hơn là nên từ chối với chuyện của Ba lan. Ông nói với phía Liên Xô: “Không được rồi, các đồng chí ơi. Hungary khác, Ba lan khác. Tôi nghĩ là ta phải mạnh tay đàn áp bọn nổi dậy ở Hungary, để tái lập lại uy quyền của đảng cộng sản...” Và rốt cuộc, Liên Xô đã “ngoan ngoãn” nghe theo sự chỉ đạo của Trung cộng và đem quân đi dẹp “chuyện làm loạn của Hungary”. Qua chuyện này, ta không ngạc nhiên với chuyện Đặng Tiểu Bình đã ra lệnh cho quân đội Trung cộng tàn sát chính đồng bào của mình trong vụ Thiên An Môn năm 1989.

Salisbury bình luận: “ Sau trên 100 năm bị các cộng đồng quốc Tây phương họ nhốt kẹt trên chiến tranh nha phiến họ lại lại giết hại họ XIX và sau đó là bị các liên cộng đồng túm vào xâm lược Tàu, bây giờ Trung cộng đã trở thành một cộng đồng quốc để các nước tham gia giữ quy tắc và để cho Âu châu xa lánh xa lánh. Đó là một dịp để rửa sạch cái mặt nhơ của quốc gia cộng đồng thế giới...”

Với một giai thoại chính trị quốc tế, thì rõ ràng đó là một kho tàng đồ sộ, có thể kê khai ra trong nhiều cuốn sách thì mới gọi là tầm đầy đủ, thậm chí tính hiệu quả của quý độc giả được. Nhưng vì bài báo có giới hạn, dịp này người viết chỉ xin ghi ra một chuyện tiêu biểu để gửi với người Việt mình trong vòng một chục năm qua mà thôi.

Xin hẹn sự tiếp thu thêm với các bạn đọc với các chuyện lý thú, ngộ nghĩnh nữa trong một dịp khác.

California, cuối năm Kêu số 2009

Chuyên n Có Th t Mà C Nh Đùa y

Tác Giả: Đoàn Thanh Liêm
Chúa Nhật, 03 Tháng 1 Năm 2010 21:34

Chuyên n Có Th t Mà C Nh Đùa y

Đoàn Thanh Liêm

(Trích t các giai tho i chính tr qu c t)